

Popis reprezentativní knihy – tzv. Quick Scan

Záhlaví:

Autorka této analýzy: Jana Procházková

Odile Weulersseová, Hervé Luxardo: Tuláci od bastily. Nakladatelství Olympia. Praha. 1995. Úroveň 1-2 Mezi první a druhou úrovní váhám z toho důvodu, že kniha se velmi dobře čte, vybírá pro čtenáře zajímavá témata, která korespondují s dětským čtenářem, což by odpovídalo úrovni 1, ale zároveň kniha pojednává o složitém období francouzských dějin, objevují se tam složitější slova apod., z tohoto pohledu bych se přikláněla spíše k úrovni 2.

úvodní poznámky: Kniha není reprezentativním dílem francouzské literatury, ale má bezprostřední vztah k její historii a kultuře. Zobrazuje důležitý úsek dějin nejen z hlediska jejich dějinné důležitosti, ale také z hlediska osudů a vztahů obyčejných lidí. Kniha nebyla zfilmována ani jinak dramatizována.

Dimenze	Ukazatel	Popis (komplikující faktory)
<i>Základní požadavek upoutat</i>	Čas	120 stran
	Zájmy	Kniha těží hlavně z dobrodružství, v centru pozornosti stojí přátelství, první láska. Kniha má dějepisnou tematiku, ale poutavě pojatou.
	Čtenářská zkušenost	Kniha není extrémně složitá, ale pro orientaci v liniích příběhu by měl mít čtenář již něco načteno.
	Všeobecné znalosti	Je otázkou, zda musí mít čtenář základní znalosti o období velké francouzské revoluce. Její podstata není explicitně vysvětlena v příběhu, ale čtenář to může mezi řádky alespoň obecně vyčíst. Pro lepší pochopení kontextu by to mělo být přínosem, ale pro samotný příběh postav to není nezbytné.
<i>Obeznamenosť s literárním stylem</i>	Oborově specifické znalosti a zkušenosti	Z hlediska literární historie, naratologie a stylistiky nejsou vyžadovány žádné specifické znalosti a zkušenosti.
	Slovní zásoba	Specifikem jsou francouzská jména postav a místní názvy, občas se objevují méně frekventovaná či archaická česká slova, ale běžný čtenář by s nimi neměl mít problém (např. gáza, gardisté, apod.).
	Větné konstrukce Stylistika	Větné konstrukce se nevymykají běžným konstrukcím, často se objevuje přímá řeč. Jazyk se snaží o podobnost s běžnou řečí, zejména v přímé řeči, ale i tak si zachovává spisovnost a standartní jazyk.

<i>Obeznamenost s literárními postupy</i>	Děj	Text vhodně střídá okamžiky napětí a klidu, čímž se mu daří udržet čtenářovu pozornost, vnitřní monology ani popisy nejsou v takové míře, aby rušily konzistentnost děje a čtení.
	Časový sled Dějové linie	Děj příběhu se odvíjí lineárně, takže čtenářská orientace není komplikována tzv. návraty do minulosti. Ty se objevují pouze ojediněle a jsou velmi krátké, vysvětlují nějakou skutečnost. Hlavní linie jsou dvě. Příběh Manon a její odchod do Paříže. Druhou je příběh jejího bratra Tomáše a jeho kamaráda Bartoloměje, kteří se vydávají ji hledat. Mezi vedlejší linie patří např. události v revoluční Paříži, či příběh Idy de Montigny, která se zamiluje do Tomáše a postaví se do opozice proti svému otci. Vedlejší linie ty hlavní neruší, naopak je spíše doplňují.
	Perspektiva	Příběh je vyprávěn vševědoucím vypravěčem, díky tomu, že se nemění perspektiva vypravěče, je to pro dětského/dospívajícího čtenáře snazší uchopení.
	Smysl	Kniha je primárně určena pro dospívající, přesto vyžaduje schopnost rozpoznat politické reálie, ironie se v textu vyskytuje minimálně. S námětem souvisí i témata a myšlenky- lidská svoboda, způsob vedení státu, láska s překážkami v podobě jiného sociálního zařazení.
<i>Obeznamenost s literárními postavami</i>	Charakter postav	Hlavní postavy sice reprezentují jinou dějinnou epochu, ale věkem jsou blízké čtenáři, řeší podobné problémy jako současná mládež (př. Přátelství, generační neshody s rodiče, první setkání s láskou apod.). Postavy jsou od začátku jasně charakterizovány, nedochází k nepředvídatelným změnám charakterových rysů, jejich chování je předvídatelné.
	Počet	Počet hlavních postav není problém určit- hlavní postavy jsou 4: sourozenci Chantellouovi, hraběcí dcera Ida de Montigne a kamarád Tomáš Chantelloua Bartoloměj. Dále se v příběhu objevují postavy důležité pro vystavění zápletky, ale orientace v nich je poměrně snadná.
	Vztahy	Vztahy jsou od začátku knihy poměrně jasně definovány, jasně je dán pozitivní a negativní charakter postav a jejich vztahů. Největší změnou prochází vztah Idy k jejímu otci, hraběti de Montigne. Orientace ve vztazích mezi postavami je tedy poměrně snadná. Vztahy jsou definovány příbuzenským poměrem, ale také příslušností k odlišné společenské vrstvě.